

se, at den øjeblikkelige Udgift til de første 10 pCt. i Virkeligheden indeholdes i Forskelskhjælpen, saaledes at det ikke betyder en øjeblikkelig Merudgift. Dertil kommer, at det ikke er alle de gamle, der er naaet saa højt op i Alder, at de skal have 10 pCt. Forhøjelse i Øjeblikket. Man regner; at 58 pCt. af samtlige alderdomsunderstøttede er oppe paa 70 Aar, det vil altsaa sige, at det kun bliver Halvdelen af de 5 Mill. Kr., der bliver Tale om. Forskelskhjælpen vil kunne dække Udgiften ikke alene første Gang, men i nogen Grad ogsaa anden Gang. Altsaa paa Grundlag af Ministerens tidligere Forslag og de givne Fortolkninger af den nuværende Lov samt paa Grundlag af Ministerens Brændselslov vil Merudgiften ved det af os forelagte Lovforslag kun blive godt en 10 Millioner plus det, som Samfundet vilde spare, hvis man inddrog Forskelskhjælpen, som er 4—5 Mill. Kr. Hvis man absolut vil holde paa, at Forskelskhjælpen skal inddrages i Løbet af de kommende 5 Aar, vil Udgiften naturligvis stige til 15 Mill. Kr. Og hvis man vil spørge, hvor meget det bliver paa Grundlag af den nugældende Lovs Takster — som jo ligger lidt lavere end den højtærede Ministers — kommer man op paa et noget højere Beløb.

Men selv om man gaar saa højt op, at man fordobler Tallet — den højtærede Minister vil se, at jeg er ikke smaalig —, og saaledes kommer op til 20 Mill. Kr., hvilket betyder en Merudgift for Statskassen paa mellem 11 og 12 Mill. Kr., ser jeg ikke noget afskrækkende deri, naar det drejer sig om at skabe bedre Kaar for 80 000 gamle Mennesker. Jeg minder om, at den højtærede Minister under en tidligere Debat har erkendt, at man i det nuværende Skattekompleks paa Forhaand har regnet med 9 Millioner til Forbedring af Aldersrenteloven. Den højtærede Minister vil saaledes selv indenfor det nuværende Skattelovskompleks have Penge til Raadighed — eller jeg ved ikke, om han har dem til Raadighed, men det er i alt Fald en Gang paapeget, at disse Penge skulde benyttes til Aldersrenteforsorgens Forbedring. Og skulde det ikke være Tilfældet, at den højtærede Minister har dem til Raadighed, skulde jeg intet som helst have imod, at man udskriver det

Beløb, der er nødvendigt til at forbedre de gamles Kaar, gennem en højere direkte Beskatning end den, der for Øjeblikket findes. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Der er for mig ikke nogen som helst Anledning til at komme ind paa en lang Skildring af Einzelheder i det her til Behandling foreliggende Lovforslag, saaledes som den ærede Ordfører for Forslagstillerne nu har gjort. Det er jo et Spørgsmaal, som jeg Gang paa Gang har drøftet med det ærede Medlem, og hans Paastande og Betragtninger bliver hverken mere eller mindre rigtige ved, at det ærede Medlem idelig og idelig gentager dem. Det ærede Medlem synes mig efterhaands i det høje Ting at spille samme Rolle som et vist, i Hjemmene meget udbredt Instrument, hvortil man kun har een Plade. Det kommer til at virke en Smule ensformigt, ikke synderlig opløftende, stimulerer ikke til Daad paa nogen som helst Maade. Og bliver det endelig trukket op, er der grumme faa, der interesserer sig for dets Præstationer, hvad da ogsaa de tomme Pladser i det høje Ting bærer ganske tydeligt Vidnesbyrd om. Og da det ærede Medlem udtaler, at dette Forslag ingenlunde er Udtryk for, hvad han kunde ønske at yde de gamle, og da jeg tør gaa ud fra, at det ærede Medlem vil fortsætte sine hæderlige Bestrebelser for til sidst at naa frem til at faa gennemført det, som han virkelig ønsker skal blive Resultatet, vil vi ved mange kommende Lejligheder blive stillet overfor Taler af det ærede Medlem om denne Sag, som synes at være hans Specialitet. Der er derfor saa meget mindre Grund til den sidste Dag, før Folketinget tager Juleferie, indgaaende at beskæftige sig med det ærede Medlem og hans Forslag.

Det ærede Medlem siger, at Lovforslaget er forelagt i en Form, som skulde være Udtryk for Ønsket om dets snarlige Gennemførelse. Det ærede Medlem er i Stand til at sige en Spøg, uden at det paa nogen som helst Maade afbilder sig i hans Ansigt, og som en saadan spøgfuld Bemærkning maa jeg betragte den, jeg her